

remélhetjük, hogy a halálával ránk háruló kötelességünket teljesíteni fogjuk. E sorok K. működésének most sokszor említett külső akadályaira vonatkoznak. Kívánatos, hogy ezeket határozottabb alakban ismertessék meg azok, akik közvetlenül ismerik: Kármán kortársai.

Az Orsz. Pædag. Könyvtár és Tanszerműz. Hivatalos Értesítője (1915) 10. sz.: *Madzsar J.* a történelmi szemináriumokról, feladataikról és eszközeikről szóló cikkében olesó szöveg-kiadásokat sürget. *Gerlits S.* az erdei iskolák egészségügyi fontosságát tünteti fel.¹ *Fritz Braun* graudenzi tanárnak a Geogr. Anzeigerből átvett cikke (A földrajz egy tanárának gondolatai a jövőről) semmit sem tartalmaz, ami lefordítását indokolná, vagyis amit a mi szakembereink már előbb el nem mondtak. A 11—12. sz. igen gazdag és eleven tartalmú; sok tájékoztató, apró cikke van. *Szabó Z.* Az iskolai növényteni gyűjteményről, *Biró Gy.* a képnek a fogalmazás tanításában való szerepéről külön cikket ír. A most már megnevezett szerkesztő, *Gyulai Á.*, a M. P. T.-ban lefolyt tárgyalást egészíti ki a tankönyv jóságának feltételeiről szóló, hosszabb dolgozatában.

Közlemények Szepes vármegye múltjából (Lőcse, 1915, VII. évf.) 1. sz. *Szelényi Ö.* (Régi nevelőintézetek a Szepességben) ismer-teti Liedemann J. M. lőcsei és Podkoniczky Á. késmárki nevelőintézetét (internátus). Mindkettő 1796-ban nyílt meg s a lőcsei 14, a késmárki 12 évig működött az illető ev. iskolával kapcsolatban, kevés növendékkel. Mint magánvállalkozás nem volt egyik sem tartós életű.

Magyar Figyelő (1915) 23. sz. *Gockler Lajos* Kármán Mór működését ismerteti s értékét igyekszik tárgyiásan megállapítani. A többi megemlékezés sorából kiválik bíráló hangjával és az egész tárgyat átfogó szándékával; sejteti, hogy K. életének alakulásában egyéniségének és közviszonyainknak milyen szerepe volt, amire (ő is idézi) másutt is rámutat-tak s aminek részletes kifejtése nagyon tanulságos volna. Részletesebb tárgyalást kíván a K. rendszerére és történeti jelentőségére vonatkozó nézet is. Azt hisszük, mindezzel még bővebben kell foglalkoznunk.

Magyar Középiskola (1915) 9—10. sz. *Pécb A.* a háború hatása alatt vizsgálja a középiskola feladatait; az általános feladaton nem kell változtatni, nem szabad ifjainkat háborús gondolkozásra nevelni; be kell azonban oltani a haza megvédésének gondolatát, megismertetni velök a jelent és a várható jövőt; istenfélő, hazát szerető, becsületes, kötelesség-tudó embereket kell nevelni. Az új kor történelmének, a politikai földrajz-nak mélyebb, de nem túlzó tanítása, a tanulmányi kirándulások rendszeres és többoldalú felhasználása, a természettudományi tárgyak gyakor-latiasabb tanítása, nyelvyakorlás, edzés, jellemnevelő testgyakorlás és magyar dalok éneklése segít közelebb a célhoz: magában bízó, magyar-ságára büszke, tisztalelkű fiatalság neveléséhez. Ugyanezen a nyomon jár *Balanyi Gy.* is (Történettanításunk reformja és a világháború tanulságai),

¹ Csodálkozva olvassuk e cikkben, még a címben is, ezt a szót: *gyógynevelés*. Magyarúl: *gyógyító nevelés*. A *higiénás életmód* semmivel sem mond többet az *egészséges életmódnál*.